

similem habituri conflictū. Et si p
 ualuerint eis scias nos posse abbys
 aliſtengvnti. Conuocauit autē dux
 om̄ē illā aduocationē in domo sua.
 et q̄ cōpaciens illos dixit. Doleo valde
 de verecūdia v̄a quā estis m̄tra re
 galē aula p̄pessi. Vnde statim mue
 misse me homines qui vos murniant
 et doreanq̄ q̄liter nō solū non vobis
 p̄ualeat. sed eīā avobis sup̄ici ab
 scidunt. Tūc oīs illa multitudo aduo
 tōrū p̄sticata duci grās agēs cepit
 p̄abagere ut dictum factō impleret.
 At ille p̄tulit eis ap̄los dei symone
 et iudan. Videntes autē aduocati p̄
 mines vilissima veste m̄dutōs q̄
 in despectu eoru rexerūt h̄c p̄sonas.
 Factō tñ silētio. sic eos allocutq̄ ē
 symon. Cepissime cuenit ut inter
 scinia aurea et gemata vilia qđa
 habeant inclusa. et intra vilissimas
 et ligneas capsas sint gemarū mo
 milia p̄taosa reposita. Solent etiam
 vasa pulchra r̄ma acetō repleta
 ex eanom et cōtemptū subiacte.
 vasa v̄o fēdissima iasp̄ctu et intus
 vmo optimo repleta ambicionem
 sui savoris exatate gustantib⁹ ita
 ut neglecta visione cōtemptū vilia
 que aspectus offendit de sola cogit
 homines suavitate que intrinsec
 laret. Quicq̄ alia uirū caput esse
 possessor nō magnape gestatorū.
 Sipm qđ gestat expectat. Nō ergo
 offendat aspectus vros iste nostor
 habitu vlos. int̄ em latent ea que
 etenā nos faciat et qđā muermre
 et vita. Non em oēs hoīs deono pi
 tre et deynia matre nati sumq. Qui
 tū facit eent et positi i regione vi
 uorū suadente angelo muidie p̄
 uaricati in lege quā a suo conditore
 suscepunt et serui facti eiq̄ au suad
 enti obtemparent. Post h̄c tūc
 ip̄o angelo della regione vite et
 ne p̄ieti i ista terra exiliati sūt.
 Sic tñ exiliati m̄dia sua deḡ i hac
 parte constituit ut si h̄o creatore
 suū dēu excolebet inimic⁹ ille an
 gel⁹ eu nocere nō possit. Egit aute

hic ip̄e p̄essim⁹ angel⁹ ut h̄o atre
 atore suo recidens idola colere et
 elementa adorare et dicet ligno
 qđ ip̄e dolauerat tu es deus meus.
 Percedente autē adeo suo h̄oē austode
 suo asaluatore suo seruit⁹ ē ut suo
 p̄beret inimico. Qūc autē ex rore
 in h̄oib⁹ h̄i angel⁹ p̄nteps muidie
 ido nutrit⁹ et nutrit⁹ ut ip̄se eis
 dominet. et faciat deus qđ ip̄e vo
 luexit. Qūc deḡ ver⁹ qđ iste angel⁹
 malq̄ timet nō est tam eis. Hac de
 trahit vos pmagos suos quam diu
 voluit feat tuctere. Iterū feat vos nō
 videre. Iterū feat vos immobiles p̄
 manere. Vnde ut p̄betis ita ē remi
 te ad nos et p̄mittite vos ab idoloxū
 cultū discedere. et solū dēu muisic⁹
 lem colere et adorare. Et tū hoc se
 ceritis imponemq̄ mang m̄ras sup
 capitā v̄a et signū xpi facimq̄ in
 frontib⁹ v̄ris. et si nō consuetueretis
 eos. accedit nos fallere oīa quecumq̄
 asserem⁹. Tūc vnuisi illi aduocati
 considerantes rationē v̄era p̄stra
 uerūt se aplis dicentes. Vos facite ut
 nō nobis possint lingue impēdīre off
 iū. nec aliquā i mēbris n̄is impe
 dimenta infex̄re. et sit sup̄ nos rea
 dei si ultra idolis credidix̄nt. Tūc
 orauerūt simul sūt apli symon et
 iudas dicentes. Dñe deus isrl qui
 exmanisti magia fragmenta zom
 nes et mābres et dedisti eos i q̄fusi
 one et vlera icarmib⁹ eoru nasci
 iussisti. sic veniat mang tua super
 hos magos zacoen et araxyan. Ipo
 autē famulos tuos p̄mittentes p̄ ab
 oī cultū idoloxū abscedunt fac fortes
 et stabiles cōstantes cōt̄ eos in surgē
 ut cognoscant oēs quia tu es vnuis
 om̄ps qui regnas in plāstoy. Cūc
 r̄ndissent amēri signata sūt i fion
 tib⁹ eoru et abiexūt. Ingressi autē
 tūc ducē ad regem assunt et magi
 volentes facere ea que fecerat et
 nulla poterāt ratione p̄ualere. Tūc
 vnuisi insisterat ei dem magis di
 centes. Si potestis agere que hexi
 gessistis. Illi autē irati multitudine
 expēciū fecerūt. Tūc dicit oēs.